

s láskou napsala Pavla Soletka Krátká
ilustrovala Marie Snášelová Štorková

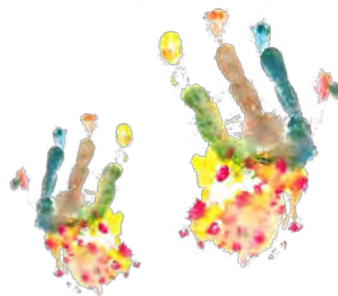
POTRATKY

aneb cesta pavoučka VINCKA

Elmavia

VĚNOVÁNÍ

Věnováno všem malým i velkým dětem.



A úplně speciálně:

Valentince a Šímovi, Mariance, Viktorce, Julince, Valince, Kubovi, Ondrovi, Jasmínce, Rozárce, Kubajzovi,

Dorotce, Jáchymovi, Štěpánovi, Jáchošovi, Vojtíkovi, Honzíkovi, Lucince, Kubíkovi, Elince,
Sáře, Tobíkovi, Lálince, Čudle, Johnymu, Barče, Terezce, Aničce, Jasmulíně, Kristince, Anežce, Štěpíkovi,

Tomíkovi, Adamovi, Kláře, Apolence, Cecilce, Jáchymovi, Kačence, Julince, Klárce, Haničce, Káje, Lili, Attilovi,

Áně, Madle, Pavlíkovi a všem našim ještě nenarozeným kamarádům a kamarádkám.





POSELSTVÍ PRO KNÍŽKU OD MARIE MADEIRY

Milé děti,

přestože je knížka určena především vám, dovoluji mi nejprve oslovit vaše rodiče, učitele, zkrátka všechny dospělé, kterým se tato kniha dostává do ruky.

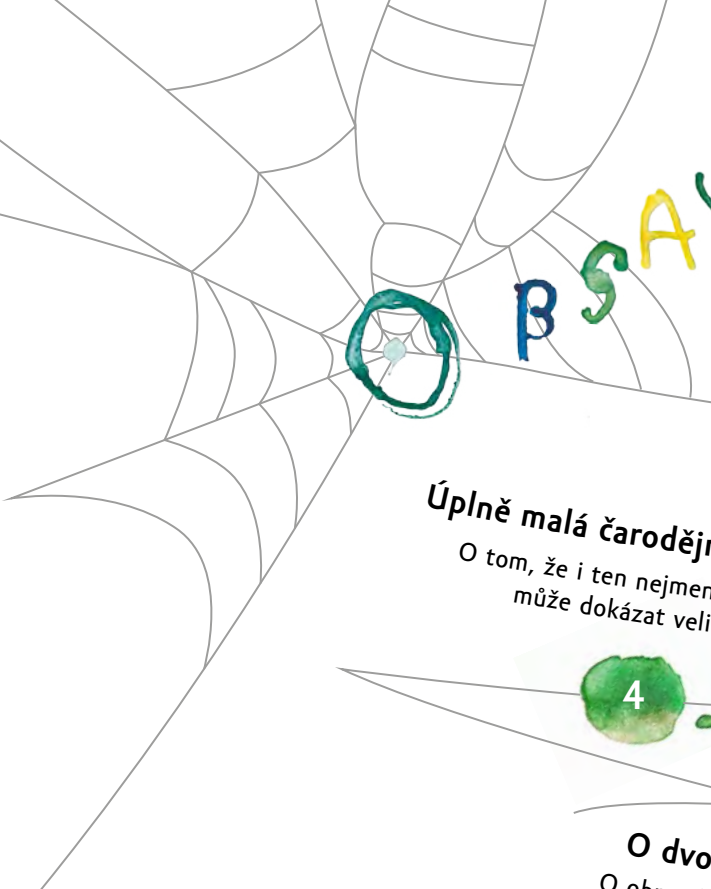
Abychom mohli porozumět všemu, co je v příbězích skryto, potřebujeme se rozpomenout na svou schopnost dívat se na svět očima dítěte, s úžasem a s touhou objevitelů. Jedině tak můžeme, bez toho aniž bychom kamkoli vkládali svá vlastní rozumová omezení, předávat radostná poselství pavoučka Vincka, která přináší ze svých cest.

Proto si knihu, dříve než ji budete číst dětem (ať již jako rodiče nebo vychovatelé/učitelé), nejprve přečtete sami pro sebe. Probudíte tím své vnitřní dítě a kvality v něm uložené. A protože nejsilnější výchovné nástroje jsou důslednost a vlastní příklad, zkuste si vytvořit svou vlastní pavučinku nápadů. Začnete tak věnovat pozornost nejenom svým starostem, ale uvolníte i schopnost vidět krásu a čistotu v tom, co vnímáte jako samozřejmost. Jinými slovy máte možnost se prostřednictvím pavoučka Vincka rozpomenout na období svého života, kdy jste více vnímali srdcem než rozumem, kdy pro vás i cizí slovíčka byla ještě hrou, ne povinností. Jedině tak budete při čtení knížky dětem, a při práci s ní, autentičtí. A možná zjistíte, co vám dělá opravdu radost. Obrázky a moudrost v nich skrytá vás povedou.

A vám, milé děti, ze srdce přeji, aby se pavouček Vincek stal vaším kamarádem a průvodcem po krásné planetě Zemi. A abyste společně zažili i hrdost na naši českou zem. Poté, co se spolu spřátelíte, pozvěte ho k sobě a provedte ho svým domovem, školkou, školou... prostě svým životem. Uvidíte, bude vám rozumět. A když ne, tak zkoumáno grando, tělohybka, mozkozávitník, tvořeníčko nebo po-povídání pomohou. Užijete si spolu spoustu legrace a ještě se i něco naučíte.

Přeji vám mnoho krásných společných zážitků,

Marie Madeira



Obsah

Tajemství této knihy

Úplně malá čarodějnická pohádka

O tom, že i ten nejmenší tvor na světě může dokázat velké věci.

4

Kdo je NEJ...

O tom, že je třeba respektovat a chránit naši planetu a všechny bytosti.

3

O dvou dracích

O obrovské síle přátelství.

5

6

O vzácném semínku

O tom, že je třeba vidět svět ve všech tvarech a barvách.

Strachobři

O tom, jak vyzrát nad svými strachy a jak v sobě najít odvahu.
O radosti z návratu domů, k sobě a mezi své.

13

O velkém sváru

O tom, že láska a moudrost vždy zvítězí nad touhou po moci a bohatství.
A o tom, jak důležité je umět přiznat své pochybení, dokázat se omluvit a ze svých chyb se poučit.

11

Brzy přijde světlo

O naději, trpělivosti a důvěře v pevný řád.
O tom, že je třeba někdy zažít i smutek, abychom pak poznali radost.

12

Jak si pohrát s pohádkou

Co jsou pavučinky nápadů

Vincek objevuje svou zemi

O tom, že žijeme v překrásné zemi plné pokladů
a že máme být na co hrdí.

Jak přišel Vincek na svět
O lásce, něžnosti a bezpečí.
O tom, že je důležité žít své sny
a radovat se ze života.

Kočičácká pohajda
O tom, že je třeba rozpoznat,
jaká přání nás udělají opravdu šťastnými.

O víle Rozárce a dvou medvíďatech

O tom, že než se do něčeho nového pustíme,
je lepší o tom alespoň něco vědět.

O svěhlavém divočáku Borovi

O tom, že je třeba respektovat a ctít stáří a zkušenosti.
A o tom, že v životě je někdy potřeba dělat i věci, do kterých
se nám zrovna nechce, protože jediné tak se naučíme
překonat sami sebe a posunout své hranice.

O vzteklém větru
O tom, že je třeba naučit se ovládat
svůj vztek tak, aby z nás odešel,
ale aby zároveň nikomu neublížil.

TAJEMSTVÍ TÉTO KNIHY

Chtěla bych prostřednictvím této knížky již u malých dětí podpořit vnitřní motivaci k získávání znalostí o světě, radost z učení a celkovou kulturní otevřenost, snášenlivost a humanismus. Jsem přesvědčená, že toto pomůže předejít různým učebním a sociálním blokům, se kterými se potom v dospělém věku často všichni potýkáme. Dalším z mých cílů je i vést děti k toleranci a k ochraně naší planety a přírody. Učit je chápat, že jsme součástí většího celku a že vše má fungovat ve vzájemné harmonii dávání a přijímání. Chci touto knížkou podpořit národní sebevědomí, pocit hrdosti a jedinečnosti. Vždyť naše kultura je tak krásná a bohatá, právem na ni můžeme být pyšní. Je však třeba uvidět vlastní zemi z nadhledu, s odstupem, zvenku. Cestovat, poznávat, inspirovat se od jiných kultur. S respektem a s vděčností ostatní odlišné pohledy na svět přijímat. Teprve potom, když tento určitý nadhled získáme, dokážeme ocenit to, v jaké společnosti a v jakém místě žijeme, a všemu lépe porozumět. Kultura jde ruku v ruce s jazykem. Cítím, že je moc důležité naučit naše děti nejdříve správně používat náš český jazyk, objevit s nimi jeho hloubku, zvukomalebnost a barvitost. Rozvinout u nich cit pro jeho používání a chápání. Dále jim pak vyprávět o tom, že jsou na světě i jiné jazyky a kultury. Jazykovou propedeutiku, neboli výchovu k rozvoji citu pro jazyk a jazykovou tvořivost, pokládám za jeden ze základních a zásadních momentů ve výchově každého dítěte. Když se děti už jako malé správně naučí vnímat slova svého mateřského jazyka, radovat se z toho, jak znějí, a hravě a tvořivě se slovy pracovat, půjde jim snadněji učení se dalším jazykům. Když zvnitřní myšlenku, že na naší planetě se hovoří mnoha jazyky a je kulturně velmi rozmanitá, avšak i přes tyto rozdíly jsme všichni v jádru stejní, povede to k jejich ryzí kulturní a lidské toleranci. Zrodí se vnitřní motivace poznávat ostatní kultury a učit se cizí jazyky a zároveň být hrdý na kulturu a jazyk své země.

JAK SI POHRÁT S POHÁDKOU

-  nejdříve se několika přečteními seznámíme s pohádkou a jejími hrdiny.
-  společně prozkoumáme ilustraci, co/kdo na ní je, kdybychom mohli do ilustrace vstoupit, čím/kým bychom se chtěli stát a proč.
-  pohádku vyprávíme potichu/nahlas/rychle/pomalů/měníme hlasy – necháme děti samotné vymýšlet, jak by chtěly pohádku, či jen nějakou její část, slyšet.
-  když už děti pohádku znají, můžeme je nechat doplňovat slova či třeba poslední slabiky slov.
-  společně si opakujeme citoslovce/slova/věty z cizích jazyků, které v pohádce jsou.
-  najdeme si společně informace o jednotlivých státech a jazycích zmíněných v pohádkách. Děti bude určitě bavit vyhledat si v mapě dané státy, podívat se na jejich vlajky, pustit si jejich hymny, poslechnout si písně v daných jazycích, podívat se na obrázky a fotky, vyhledat si různé zajímavé informace o jednotlivých kulturách (např. kde se co jí a pije, jací lidé tam žijí, jak vypadají, jak se oblékají, jaké mají zvyky). Zajímavé může pro děti být i to, jak zní jejich křestní jméno v jiném jazyce atd.

- můžeme vymýšlet vlastní slova, slovní hříčky, rýmy, básničky, hádanky.
- abychom si lépe slova a věty v cizích jazycích zapamatovali, můžeme si je vytleskávat a různě rytmit (bubnovat na stůl, dupat, vše kombinovat).
- slova z cizích jazyků jsou většinou ponechána v původním znění (výjimku tvoří některá vlastní jména, která jsou rovnou upravena do fonetické podoby, např. gepard Číta /není psáno cheetah/, opice Mankí /není psáno monkey/ atp.), přímo nad nimi je pak zaznamenán fonetický přepis, aby se text pohodlněji četl.

CO JSOU PAVUČINKY NÁPADŮ

Pavučinka nápadů, neboli inspirativní list, následuje po každé pohádce. Je to myšlenková mapa s nápady na různorodé aktivity, které s pohádkou souvisejí. Přistupujte k těmto nápadům s otevřenou myslí a vlastní kreativitou. Rozvíjejte je dále, neomezujte se jen na aktivity námi uvedené. Činnosti jsou určeny jak pro jednotlivce, respektive dospělého s dítětem doma, tak i pro malé či větší skupiny dětí vedené dospělým. Je jen na vás, milí dospěláci, jak s nimi budete chtít naložit.

PO-POVÍDÁNÍ nabízí otázky k diskuzi vyplývající z příběhu.

TVOŘENÍČKO nabízí aktivity na zapojení smyslů – výtvarné nápady realizované různými technikami, hudební a taneční nápady, dramatizace, aktivity na rozvoj fantazie a představivosti.

MOZKOZÁVITNÍK nabízí aktivity na rozvoj učebních dovedností – jazykolamy, činnosti podporující paměť, schopnost koncentrace, propojení mozkových hemisfér, vizualizace.

TĚLOHYBKA nabízí náměty na pohybové aktivity, na relaxace a řízené imaginace. Relaxace a řízené imaginace vždy dětem klidně a pomalu přečtěte třeba před spaním či odpočinkem.

ZKOUMANDO GRANDO nabízí nápady na praktické úkoly, vyhledávání informací, zkoumání, bádání a pokusy.

U poslední pohádky o Strachobrech je pavučinka nápadů a místo pro ilustraci ponecháno volné, k vlastnímu dotvoření. Cílem je podpořit děti v jejich přirozené obrazotvornosti, fantazii a tvořivosti. Nechat jim vlastní prostor pro vyjádření svých nápadů.

JAK PŘIŠEL VINCEK NA SVĚT

Země je kulatá, žijí na ní krásné bytosti, víly, skřítki, lidé, rostliny a zvířata.

Kamarádi, pojdte do pohádky. Zaveďte vás dnes... ke staré lípě.

Tam dřímá malé miminko. Chcete vědět jaké?

Tak zavřete očka a nastražte ouška.

Paní Noc předala korunu panu Dni a šla si odpočinout. Sluníčko na nebi si ještě hovělo mezi mraky. Ale dole na zemi pod ním už vše po nočním odpočinku ožívalo. Dělo se tam tolik zajímavých věcí... Stromy šuměly, ptáci zpívali, v lese to hučelo, ševalilo, pískalo, na louce to bzučelo, šustilo a hvízdalo. Celá příroda se probouzela do nového dne. Sluníčko začalo být zvědavé a chtělo všechnu tu krásu vidět. Protřelo si oči, zamrkalo, protáhlo se a zlatýma ručkama odhrnulo obláčkovou peřinu. „Jůůůů! Jaká nádhera! Krásné ráno všem!“ zavolalo dolů a usmálo se. Všem na zemi se radostně rozzářily tvářičky.

V kmeni staříčké lípy najednou v tom slunečním světle zazářila pavučina. Byla překrásná. Z jejího středu vycházelo zvláštní vlákno. Bylo jiné než ostatní. Takové křehčí a barevnější. Tíše se houpalo ze strany na stranu, jako by kolíbalo děťátko. A opravdu. Na jeho konci visel malý kokon, zámotek z pavoučích vláken. Byl upletený s velkou láskou, trpělivostí a pečlivostí pro malé miminko, které v něm ve vajíčku tichounce oddychovalo. Vycházelo z něho růžovozelené světýlko. Kdo to tam asi odpočívá? Když budete úplně tiše a přimhouříte oči, kamarádi, uvidíte, že vedle lípy stojí hodná a velmi moudrá stará sudička. Ta teď svýma rukama chová pavučinkový zámotek, pohupuje se s ním do rytmu a něžným hlasem mu zpívá krásnou píseň o všech barvách světa. Na pavučině, a všude kolem ní a zámotku s vajíčkem, tancují a zpívají maličcí houboví skřítki a květinkové víly. Šeptají malému miminku různé pohádky. Třeba o tom, jak ze semínek rostou rostlinky, jak se den mění v noc, jak z deště a slunce vyroste na nebi duhový most a jak je na Zemi krásně. Miminko ve vajíčku cítí tu velikou lásku a něhu všude kolem sebe. Je mu přenádherně. Zatouží se vyklubat a všechno poznat na vlastní oči. „Lupylup, křupykřup a kukykuk.“ Vajíčko praskne a z něj vyleze malinkatý pavouček. Je stejný jako ostatní pavoučci a přece tak jiný. Má hlavičku s tělíčkem, zadeček a osm dlouhých nožiček jako jiní pavoučci. Ale je celý růžovozelený a na zádičkách má zvláštní zlatou skvrnu ve tvaru lipového listu. Možná ji tam má proto, aby nikdy nezapomněl, kde se narodil.

Pavouček si prohlédne celé své tělíčko. Zkoumá, co dělají jeho nožičky. Kývá jima, mává jima, všelijak je ohýbá. Nejdřív zkouší hýbat jen jednou nožičkou, pak dvěma, třema, čtyřma, pěti, šesti, sedmi a nakonec všema osmi. Začne se chichotat, připadá mu to legrační. Poskakuje po jedné straně, pak po druhé, tancuje, skotačí. A z toho dovádění se mu



věnováno lípě

najednou všechny nožičky do sebe zapletou, až je z něj malé klubíčko, a padá ze svého zámotku k zemi. Vypoulí svá velká očka a čeká, co se stane. „Pomóóóc, já padáám,” haleká na celý les. Najednou však zjistí, že nepadá, ale že letí. Větrík ho unáší daleko. Daleko od jeho lípy. Z jeho zadečku visí pavučinkové vlákno, které je tak lehoučké, ale zároveň tak pevné, že ho udrží. „Jééé. Já umím létat. Jééé. To mě baví,” raduje se. Do ouška mu zašeptá moudrá sudička: „Vincku, vždyť ty umíš i spoustu dalších věcí. Jsi kouzelný pavouček. Používej svá kouzla dobře, budeš tak pomáhat i všem ostatním kolem. Objevuj všechno s takovým nadšením a radostí a uvidíš, jak krásně se ti bude žít. A věz, že jsem ti stále nablízku. Kdyby ti bylo smutno, nezapomeň, že ti vždy pomohu a utěším tě.” „Děkuji, babičko lipová sudičko, nezapomenu,” zavolal Vincek a vydal se na svou cestu.

PAVUČINKA NÁPADŮ

1/ PO-POVÍDÁNÍ

Jaké to bylo, když jsi byl/a u maminky v bříšku? A jaké to bylo, když jsi byl/a malé miminko? Pamatuješ si to? Nech si od svých rodičů a přátel vyprávět, jak se na tebe těšili a jaké to bylo, když jsi byl/a malinký/á.

2/ TVOŘENÍČKO

Vyrobte si pavoučka Vincka na kouzelném vlákně. Polepte si roličku od toaletního papíru růžovou a zelenou vlnou či bavlnkou. Udělejte do ní osm dírek a každou provlečte provázek nebo stužku. Oči nalepte Vinckovi třeba z knoflíků a na záda mu připevňte či obtiskněte lípový list. A nezapomeňte na Vinckovo kouzelné pavučinové vlákno.

3/ MOZKOZÁVITNÍK

Zabal se do heboučké deky, stul se do klubíčka, zavři oči a představ si, že jsi malé miminko spinkající ve vajíčku. Je ti krásně teploučko a bezpečno. Zazpívej si, nebo si nech zazpívat oblíbenou písničku. Znáte nějakou písničku o pavoučkovi? Pokud ne, můžete pavoučkovi Vinckovi písničku složit. Zazpívejte a zahrajte mu ji.

4/ TĚLOHYBKA

Proměňte se v pavouky a upleteťte svou velkou pavučinu. Mezi dvěma stromy (na variantu uvnitř použijte třeba dvě židle) natáhněte vodorovně dva provazy nad sebou. Do nich pak vpleťte dalšími provázky různé veliká oka. Prolézejte oky z jedné strany na druhou.

5/ ZKOUMANDO GRANDO

Běžte na procházku a hledejte pavučiny a pavoučky. Možná se budete divit, kde všude pavučinky najdete a jak různé mohou být. Můžete si i vyhledat další obrázky pavučin a pavouků v encyklopediích. Víte jak vlastně pavouci své pavučiny spřádají?

O DVOU DRACÍCH

Ťuky ťuk, ťuky ťuk...

Širé moře, duhový moste, mohu vás, prosím, navštívit?

Rád bych se totiž seznámil s dračími bratry.

Ano, pavoučku Vincku, pojď, jsi u nás vítán.

A mohu vzít s sebou i své kamarády, prosím?

Ano, pojďte všichni. Rádi vás zde pohostíme a povyprávíme dračí příběh.

Nad mořem poletovali dva draci, strážci všech vod. Jeden se jmenoval Mozi ^{hóng sa} Hóung'suh` a druhý Lu Ban <sup>huang sa</sup> Hwang'suh`. Mozi ^{hóng sa} Hóung'suh` byl červený a Lu Ban <sup>huang sa</sup> Hwang'suh` žlutý. Byli to draci, které vyslaly na nebe děti z Číny. Hlavy jim udělaly z bambusu a velkých kusů hedvábí. Na dlouhé vlající ocasy jim připevnilly různobarevné hedvábné stuhy. Byli nádherní. Jejich těla se vlnila nad větrem zdvočelou mořskou hladinou.

„Přidej, Lu Bane! Cítíš ten vítr? Vábí nás k divokému reji,“ snažil se překřičet silný hlas větru Mozi. „Dobře, bratře, souhlasím. Dáme si závod! Kdo z nás se dostane rychleji od našeho mořského paláce až k nebeským bohům?“ odvětil Lu Ban.

Oba draci se zhluboka nadechli a letěli výš a výš a rychleji a rychleji. Lu Ban a Mozi byli přátelé, oba měli dobré srdce, ale jak se jim začal tep zrychlovat a do žil jim vklouzla krev soutěživosti, jako by šlo najednou jejich přátelství stranou. Oba dva začali prahnout po vítězství. Bratrský výLET se proměnil v lýtý boj o to, kdo vyhraje. Kdo bude první u mocných nebeských bohů. Cesta k nim vedla po duhovém mostě. Mozi se k mostu již blížil, Lu Ban mu byl v hedvábných patách. Mozi již stoupal po červeném stupínku duhy, za chvíli po oranžovém, po žlutém, po zeleném, po modrém a už už se škrábal na fialový. Touha po vítězství ho hnala kupředu. Nevěděl, že se Lu Ban pod duhovým mostem zastavil a poletoval zděšeně na místě. Neslyšel, že na něj Lu Ban volá, křičí, huláká. Nebo možná slyšel, ale myslel si, že ho chce jen zastrašit, zpomalit a potom předhonit. Jenže Lu Ban viděl, co se jeho bratrovi děje, a chtěl ho varovat. Víte, kamarádi, co chtěl Lu Ban Mozimu říci? Před čím ho chtěl zachránit?

Prozradím vám to. Nebeští bohové se již nemohli na ten lýtý bratrovražedný boj dívat. Lu Bana a Moziho měli moc rádi. Jenže nyní, když viděli jejich proměnu v soutěživé nevráživce, rozhodli se, že je potrestají. Řekli duhovému mostu, ať na každém svém schůdku odebere drakům hedvábné stuhy z ocasu. Na červeném schůdku červené, na oranžovém oranžové, na žlutém žluté a tak dále. Lu Ban pod duhovým mostem viděl, co se Mozimu děje. Že jeho ocasní stužka za stužkou mizí v nenávratnu. Začal plakat. Jestli to teď Mozi nezjistí, ztratí i své poslední fialové stuhy a nebude moci letět.



věnováno přátelství

Začne padat dolů. Dolů až do moře, kde zemře. „Bratře, prosím, zastav se! Bojím se o tebe! Nechci tě ztratit! Mám tě rád! ^{uo aj nyí} Wuo`ai ni`! ^{uo aj nyí} Wuo`ai ni`! ^{uo aj nyí} Wuo`ai ni`!“ vzlykal Lu Ban a po hedvábných tvářích mu stékaly dračí perlové slzy.

Jenže Mozi již byl příliš vysoko a svého bratra neslyšel. Cítil, že se mu letí nějak hůře, ale přisuzoval to únavě. Nechtěl podlehnout, toužil přeci po vítězství. „Chci vyhrát, chci být první nahoře v paláci u nebeských bohů!“ křičel. Fialový schůdek mu však v tu chvíli odvázal poslední fialovou stuhu. Mozi začal padat. „Co se to děje? Nemohu létat? Kde jsou mé hedvábné ocasní stuhý?“

A padal a padal, propadal se níže a níže. Najednou, když už byl těsně nad mořskou hladinou a když už si myslel, že je s ním konec, se přímo pod ním objevil Lu Ban. Ležel a mával svým ocasem o sto šest, aby se udržel v téhle poloze ve vzduchu. Mozi spadl přímo na něho. Lu Ban rychle omotal svůj překrásný ocas plný barevných hedvábných stuh okolo prázdného ocasu Moziho. A rázem z nich byl jeden žlutočervený dvouhlavý drak s jedním pestrobarevným ocasem. Vznesli se společně zpět vzhůru k nebeskému paláci.

Chceme-li, dodnes je můžeme v noci na nebi spatřit jako souhvězdí dvouhlavého draka. Jeho hvězdy svítí jako kouzelné dračí perlové slzy. Má nám připomínat, že láska a přátelství vždy zvítězí nad bojem a soutěživostí.

VYSVĚTLIVKY:

Mozi a Lu Ban byli skuteční čínští filozofové, kteří žili v 5. století př.n.l. Jsou považováni za vynálezce létajících draků.

Drak je v Číně posvátným zvířetem, se kterým se ztotožňovali i samotní císaři. Perla je symbolem blahobytu a moudrosti.

ČÍNSKO-ČESKÝ MINISLOVNÍČEK:

Houng`suh` [hóng sa] – červená barva, Hwang`suh` [huang sa] – žlutá barva, Wuo`ai ni`! [uo aj nyí] – Mám tě rád!

PAVUČINKA NÁPADŮ

1/ PO-POVÍDÁNÍ

Co je to přátelství? Kdo jsou vaši kamarádi? Pomáháte si navzájem? Jaký/á jsi ty kamarád/ka?

2/ TVOŘENÍČKO

Zahrajte si celou pohádku jako loutkové divadlo. Vytvořte si (třeba z tvrdého papíru, který nalepíte na špejle) draky Moziho a Lu Bana a pak i všechny ostatní kulisy k pohádce: moře, vítr, duhový most, nebeské bohy, souhvězdí dvouhlavého draka. Můžete si přidat další postavy a dialogy.

3/ MOZKOZÁVITNÍK

Představ si, že jsi hedvábný drak s dlouhým ocasem plným barevných stuh. Fouká vítr a ty letíš vzhůru do oblak. Vznášíš se nad mořem. Jsi tak lehoučký. Radostně tančíš po nebi. Stoupáš po duhovém mostě, po jeho barevných stupíncích, až ke hvězdám. Namaluj ten pocit, který teď v sobě máš, a obrázek si polož k posteli.

4/ TĚLOHYBKA

Nakreslete křídou na zem / na velký balící papír panáka na skákání, ale v podobě létajícího draka. Použijte postupně všechny barvy duhy a políčka nakreslete v různých tvarech (kruh, čtverec, obdélník, trojúhelník). Skákejte draka a při skákání říkejte barvy a tvary. Můžete i v různých jazycích.

5/ ZKOUMANDO GRANDO

Pojďte si pohrát s barvami a vytvořit duhu. Vezměte si temperové či prstové základní barvy a zkuste z nich namíchat co nejvíce různých odstínů. Víte, jaká barva vznikne, když smícháte modrou a žlutou?

Ostatní obyvatelé lesa pokračovali v přípravách na zimu, ale zbývala jim i spousta času na zábavu. Veverky sušily houby, dělaly z nich náhrdelníky a zdobily jimi stromy. Mladí srnečci sbírali kaštany, ale hráli při tom hru, které říkali Trefovačka, neboli maďarsky *célbadobálóšdi*, a moc se u ní nachechtali. Spočívala v tom, že se museli čumáčkem trefit do kaštanu tak, aby letěl do velikého vykotlaného pařezu.

Bor se začínal trochu nudit a také se cítil malinko osaměle. Ale jeho hrdost a paličatost mu nedovolily vrátit se domů ke stádu. Byl už večer a hodně se ochladilo. Na nebi se objevily tmavé sněhové mraky. Vál silný mrazivý vítr. Začalo sněžit. Sněhové vločky se sypaly několik dní a vypadalo to, že sněžit jen tak nepřestane. Příroda se zahalila do bílého hávu. Všechna zvířátka se schovala do připravených pelíšků a některá usnula dlouhým zimním spánkem. Jen jedno se nemělo kam uchýlit... divočák Bor. Ten seděl celý prokřehlý na své pasece. Jeho bahenní bazének zčásti zamrzl a překryla ho obrovská sněhová čepice. A nejenže se Bor neměl kam schovat, ale měl i obrovský hlad. „Zzzzzzzzzzzz,” jekal zuby Bor, tak obrovská zima mu byla. Plakal a bědoval. Věděl, že je to s ním špatné. Začal chápat, že udělal velkou chybu. Byl velmi smutný.

Tu uslyšel hluboký hlas odněkud shora: „Bore, Bore, už jsi to pochopil? A je ti líto, jak ses ke starému *fénékovi* choval?” „*ígen*” – ano, byl jsem tak hloupý a tvrdohlavý. Kdyby se tak vše dalo vrátit zpátky.” „To bohužel nejde. Ale jestli chceš, pomohu ti. Jsem dobrý duch lesa *az erdélleke* a záleží mi na tom, aby bylo všem v lese dobře. Pojď za mnou.” Došli k nedaleké hájence, před níž leželo několik velikých těžkých pytlů. Dobrý duch lesa *az erdélleke* řekl: „Tyhle pytle jsou plné kaštanů, ořechů, žaludů a sena. Nasbíraly je děti pana hajného pro všechna zvířátka lesa, aby netrpěla v zimě hladu. Jsou však velmi těžké a děti je nedokázaly odnést do krmelce. Odnos je tam ty, udatný Bore. Celý les ti bude vděčný.” Hladem a zimou zesláblý Bor udělal s velkým vypětím, co mu dobrý duch lesa *az erdélleke* řekl. Stálo ho to zbytek sil. Pak vyčerpáním upadl a usnul.

Probudilo ho povědomé pochrochtávání: „*Röfröfröf, röfröfröf*”. Kolem něho ležela celá tlupa jeho kamarádů i sám náčelník Velký Kaňour. Všichni ho svými mohutnými těly zahřívali. Bor se cítil krásně. Byl mezi svými. Byl v bezpečí. Otevřel oči a řekl: „*bočánatot kérek!*” Promiňte mi!” Náčelník se usmál a chápavě pokýval hlavou.

MAĎARSKO-ČESKÝ MINISLOVNÍČEK:

főnök [fének] – náčelník, *röfröfröf* [réfréfréf] – chrochrochro, „*Célbadobálóšdi*” [célbadobálóšdi] – „Trefovačka”, *zzz* [zzz] – brrr, *igen* [ígen] – ano, *Az erdő lelke* [az erdélleke] – dobrý duch lesa, *Bocsánatot kérek!* [bočánatot kérek] – Promiňte mi!

ANGLICKO-ČESKÝ MINISLOVNÍČEK:

a boar [e bór] – divoké prase

PAVUČINKA NÁPADŮ

1/ PO-POVÍDÁNÍ

Co děláte rádi? A co vás naopak vůbec nebaví? Každému z nás se do některých věcí nechce, ale někdy je moc důležité dělat i to, co nás nebaví – jediné tak se můžeme naučit překonat sami sebe a plnit si své sny. Kdy jste naposledy museli udělat něco, do čeho se vám vůbec nechtělo?

2/ TVOŘENÍČKO

Vyrobte si náhrdelník z přírodnin, jaký si dělaly v pohádce o Borovi veverky. Na provázek navlékněte třeba šišky, lístky, kůru, kaštiny, žaludy atp.

3/ MOZKOZÁVITNÍK

Vysypte doprostřed místnosti např. kaštiny, žaludy, kamínky, knoflíky, kostičky ze stavebnice atp., vedle postavte stejný počet prázdných nádob a na povel **START** vše společně co nejrychleji roztříděte na určená místa.

4/ TĚLOHYBKA

Zahrajte si Trefovačku: vezměte si krabici a udělejte do ní několik větších děr. Pak se do ní zkoušejte trefovat kaštiny / kamínky / víčky od láhví / korkovými špunty atp. Vymyslete si svá pravidla hry.

5/ ZKOUMANDO GRANDO

Zjistěte, jaká zvířata žijí ve skupinách (stádech/tlupách) a jaká jsou spíše samotářská. Vezměte si sádro a běžte do lesa odlít různé stopy zvěře. Dokážete určit, komu stopy patří?



MEDAILONEK

Pavla Soletka Krátká

Mou vášní jsou jazyky, cestování, objevování a poznávání světa. Ráda naslouchám lidským příběhům. Miluju slova a hru s nimi. Kromě francouzštiny mluvím ještě anglicky a portugalsky. Dorozumím se španělsky, italsky, německy. Je skvělé popovídat si s lidmi v různých zemích jejich rodným jazykem a pocítit tak, jací jsou a jak žijí. S cizími jazyky souvisí i můj profesní život, dlouhodobě se zabývám metodou sugestopedie. Vedu intenzivní kurzy FJ a AJ touto metodou, vytvářím si vlastní učební příběhy k výuce a obsahy kurzů. S Kamilou Schreiberovou jsme založily sdružení Elmavia, pořádáme jazykové kurzy pro děti i dospělé. Radost z objevování je naší hlavní vizí. Inspiruje nás waldorfská, intuitivní a prožitková pedagogika.

S manželem Ondrou mám dvě děti, Šímu a Valentinku, které jsou mi hlavní velkou inspirací. Pro ně (a často i s nimi) a naše kamarády byly pohádky o pavoučkovi Vinckovi původně vymyšleny. S cílem potěšit a předat tak dětem formou příběhů ty lidské hodnoty, které považuji za důležité.

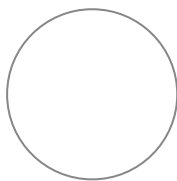
Moje motto: „Žiju, miluju každou minutu, každou vteřinu. Není tu prostor pro splíny, pochybnosti a strachy. Jen veliká láska k životu.“

Marie Snášelová Štorková

Jsem milovnicí kávy a čokolády. Ráda poznávám nové lidi. Ráda mluvím, maluju, vyšívám, šiju, prostě tvořím. Miluju dětský smích, moře, slunce, úsměvy, otevřenost, mlhoviny, měsíc, kameny, kapradí a kouzelné lesní cesty. Díky mým dcerkám, Mariance a Viktorce, se mi otevřely další brány tvořivosti a nové možnosti. Kromě mých dětí je pro mě velkou inspirací Pája, její fantazie a příběhy. Když mě oslovila, abych ilustrovala její knížku, neváhala jsem ani vteřinu. Vážím si této krásné příležitosti, díky níž jsem objevila další schopnosti, které ve mně dřímaly. Svému moudrému muži Pavlovi vděčím za to, že mohu svobodně kráčet po svých tvořivých cestách, jimž dodává svůj vesmírný nadhled.



Tento výtisk má číslo



Pohrátky aneb cesta pavoučka Vincka

příběhy a koncept knihy Pavla Soletka Krátká

ilustrace Marie Snášelová Štorková a všechny naše děti

nadpisy dětskou rukou Marianka Snášelová, Lála Černíková

pavučinky nápadů Pavla Soletka Krátká, Kamila Schreiberová, Marie Snášelová Štorková, Veronika Hladišová

redakce a korektura Andrea Turynová

grafická úprava Veronika Hladišová

sazba fontem Amor Sans Pro od Františka Štorma

skeny ilustrací ART D – Grafický atelier Černý, s.r.o.

tisk Jiří Kylar v tiskárně PBtisk a.s., Příbram

vydala Elmavia vlastním nákladem v letech u Dobřichovic roku 2015 jako svou 1. publikaci, vydání první

www.elmavia.cz

Knihu je možné objednat na www.pohratky.cz

ISBN 978-80-260-8393-1

The background is a vibrant, textured collage of colors including greens, yellows, oranges, and blues. In the bottom left corner, there is a partial view of a child's face with curly hair, looking upwards. The text is overlaid on the upper part of the image.

Třináct pohádkových příběhů vás zavede na různá místa naší překrásné a pestré planety Země. Průvodcem vám bude kouzelný pavouček Vincek, jehož velkým snem je objevovat a poznávat. Příběhy jsou velmi různorodé, něco je ale přeci jen všechny spojuje – hrátky se slovíčky, zvukomalebnost, poznávání zvuků, slov a vět z různých jazyků, láska ke všemu a všem. Za každou pohádkou najdete pavučinku nápadů, sadu inspirativních aktivit k příběhu.

Kniha je určena dětem od 3 let a jejich dospělým průvodcům. Je určena pro rodiny i dětské kolektivy. Je vhodnou pomůckou k multikulturní, jazykové a environmentální výchově.

Elmavia